

[J. O. Krag.]

fryse en dyrtidsportion i 12 måneder. Det var mit resultat. Hvad var statsministerens resultat? Jeg tror, det kan betegnes med et lille rundt tegn.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*):

Det er jo indiskutabelt, at hr. J. O. Krag nåede et resultat med LO, og at jeg ikke gjorde det, og vi gør os vel nok hver især vore tanker om, hvorfor det endte sådan, og det er jo ikke sikkert, vores vurderinger af, hvorfor det endte sådan, er absolut identiske. Men jeg vil gerne sige, at når jeg synes, det kan diskuteres, hvilken af de to metoder der er rigtigst, så er det ud fra den opfattelse, at jeg også har en indstilling til, hvilken metode der er den rigtigste, og jeg synes faktisk ikke, det var rigtigt, at man kun forhandlede med den ene part, for der var jo tale om en aftale indgået imellem to parter.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Jeg så statsministeren i fjernsyn — det har jeg gjort mange gange og mange gange glædet mig over det — den aften, der fulgte efter, at afslagene fra lønmodtagerorganisationerne var ramlet ned i hovedet på regeringen. Og dér bemærkede jeg en lille ting, som jeg nu mærkede en antydning af igen: at det var LO, der havde givet statsministeren afslag, det var kun fra én side, afslaget var kommet. Ja men hvad da med FTF, med funktionærernes og tjenestemændenes organisationer? De gav jo også afslag. Jeg anede sådan en lille insinuation, der svævede i luften — skal den også ramme tjenestemændene og funktionærerne? For deres afslag var nøjagtigt det samme som LOs, og det samme gjaldt den tredje lønmodtagerorganisation, Akademikernes Samarbejdsudvalg. Jeg synes, at statsministeren, når han forhandler med disse store organisationer, bør holde sig til et strengt korrekt referat af de svar, han får, og ikke prøve at skyde noget i skoene

på en af disse organisationer, så der hænger en lille antydning i luften af et eller andet — jeg ved ikke, hvad det var, statsministeren ville insinuere. Jeg tror, en statsminister står sig ved korrekt gengivelse af det forhandlingsbillede, han har optrådt i.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Jeg kan kun sige til hr. J. O. Krag, at jeg vil aldrig nogen sinde forsøge på at gøre andet; man skal give et korrekt referat. Og hr. J. O. Krag og jeg er enige om én ting — sådan har jeg i hvert fald forstået det hele tiden — at hvad der eventuelt måtte blive mulighed for at gennemføre på det private arbejdsmarked, ville komme til at danne grundlag for de forhandlinger, man skulle føre med andre lønmodtagergrupper. Sådan har jeg hele tiden forstået også den socialdemokratiske regering, og sådan føler jeg det er naturligt.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Ja, jeg er klar over, at statsministeren kommer aldrig i bekneb for et svar. Det, han sagde her, havde ganske vist intet som helst at gøre med den diskussion, vi har ført, men selvfølgelig — der blev givet et svar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.